

Sygn. akt I C 203/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Mogilnie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca SSR Karolina Pawlik

Protokolant Paulina Małecka

Po rozpoznaniu na rozprawie 14 maja 2019 roku w M.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.

przeciwko pozwanej T. Z.

o zapłatę

1. Oddała powództwo.
2. Zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1.817 zł (tysiąc osiemset siedemnaście złotych 00/100) tytułem kosztów procesu.
3. Nakazuje pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.063,85 zł (tysiąc sześćdziesiąt trzy złote 85/100) tytułem nieuiszczonej części kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego.

Sygn. akt I C 203/18

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. w P. wniosła pozew przeciwko T. Z. o zapłatę kwoty 5.214,86 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że przeprowadziła kontrolę legalności poboru energii elektrycznej w mieszkaniu pozwanej i stwierdziła nielegalny pobór, w związku z czym obciążyła pozwaną opłatą ryczałtową, wystawiła rachunek a także obciążyła odsetkami, łącznie na kwotę dochodzoną pozwem. Powódka podała, że pozwana pomimo wezwania do zapłaty nie uregulowała żądanej należności.

10 marca 2017 roku Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający żądanie pozwu.

Pozwana T. Z. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów postępowania. Pozwana wskazała, że powódka nie przedłożyła żadnego dowodu, z którego by wynikało, że w miejscu jej zamieszkania doszło do nielegalnego poboru energii. Pozwana zaprzeczyła twierdzeniom powódki i podała, że rachunki za energię opłaca terminowo i w pełnej wysokości.

Powódka wskazała, że kontrola u pozwanej została przeprowadzona przez dwóch upoważnionych pracowników, którzy z czynności sporządzili protokół, zdjęli i zabezpieczyli licznik, który następnie został przekazany do badań. Zdaniem powódki nielegalny pobór energii polegał na ingerencji

w układ pomiarowo- rozliczeniowy (uszkodzenie uszczelki) licznika nr (...), co doprowadziło do zafalszowania pomiaru poboru energii.

Pozwana wskazywała, że powódka wywodząc roszczenie z czynu niedozwolonego, na żadnym etapie sprawy nie przedłożyła wyroku skazującego pozwaną za nielegalny pobór energii.

Powódka wskazywała z kolei, że roszczenia dochodzi na zasadach ogólnych a czyn niedozwolony określany w przepisach kodeksu cywilnego nie jest tożsamy z czynem zabronionym.

Sąd ustalił, że:

W dniu 8 października 2014 roku w miejscu zamieszkania pozwanej T. Z. w P. nr 59 upoważnieni pracownicy powódki (...) Sp. z o.o. w P.- G. O. i M. P. dokonali kontroli legalności poboru energii elektrycznej. W trakcie kontroli kontrolerzy stwierdzili uszkodzenie licznika, w związku z czym zdjęli i zabezpieczyli licznik nr (...) z zamiarem przekazania go do kontroli pod kątem ewentualnej ingerencji w układ pomiarowo- rozliczeniowy. Kontroli u pozwanej pracownicy powódki dokonywali na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli u M. Z..

Dowód: protokół kontroli nr (...) k. 50-51;

upoważnienie do przeprowadzenia kontroli k. 52;

zeznania świadków M. P. i A. K..

Powódka przekazała do Laboratorium (...) w T. do kontroli licznik o numerze (...), a więc inny licznik aniżeli zdjęty podczas kontroli u pozwanej. W sprawozdaniu z badań tego licznika wskazano, że na elementach zewnętrznych licznika są ślady ingerencji na uszczelce osłaniającej liczydło a na elementach wewnętrznych są ślady w postaci zarysowań świadczących o tym, że tarcza była hamowana lub zatrzymywana a przepływ energii był fałszowany.

Dowód: sprawozdanie z badań mechanoskopijnych k. 56-59;

fotografia k. 176;

zeznania świadka A. K.;

opinia biegłego w zakresie instalacji i urządzeń elektrycznych P. K. k. 154-167, 179-182.

W dniu 13 listopada 2014 roku powódka wystawiła notę obciążeniową, w której obciążyła pozwaną kwotą 4.422,65 zł za nielegalny pobór energii. Pozwana odmówiła zapłaty.

Dowód: nota obciążeniowa k. 53-54, 60;

korrespondencja między stronami k. 61-62;

taryfa dla usług dystrybucji energii elektrycznej k. 63-93.

Sąd zważył, że:

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie wymienionych wyżej dowodów z dokumentów, zeznań świadków oraz opinii biegłego sądowego.

W ocenie Sądu dowody z dokumentów są całkowicie wiarygodne, brak jest podstaw do przypuszczenia, że ich treść jest sprzeczna z rzeczywistym stanem prawnym.

Wiarygodne są również zeznania świadków, znajdują one potwierdzenie w przeprowadzonych dowodach z dokumentów.

Za wiarygodny Sąd uznał dowód w postaci opinii biegłego sądowego z dziedziny instalacji i urządzeń elektrycznych P. K.. Dowód ten cechowała rzeczowość i obiektywizm, biegły udzielił odpowiedzi na postawione przez Sąd pytania, na które zgodnie z zakresem posiadanych wiadomości specjalnych i udostępnionym materiałem dowodowym mógł i powinien udzielić odpowiedzi. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by wiarygodność i obiektywizm opinii biegłego kwestionować. Pozwana nie kwestionowała powyższej opinii, natomiast zdaniem Sądu opinia nie została skutecznie zakwestionowana przez powódkę. Sąd wskazuje, że niezadowolone powódki z wniosków biegłego zawartych w opinii nie poparte żadnymi merytorycznymi argumentami nie stanowi podstawy do uznania, że biegły jest stronniczy, że opinia jest nieprzydatna dla sprawy i nie odpowiada na postawione przez Sąd pytania.

Sąd uznał, że roszczenie powódki jest bezzasadne.

Powódka żądanie swoje wywodziła z art. 57 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (Dz. U. 2019.755).

W ocenie Sądu powódka w żaden sposób nie udowodniła, że w miejscu zamieszkania pozwanej- P. nr 59 doszło do nielegalnego poboru energii elektrycznej.

Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie w głównej mierze na opinii biegłego sądowego w zakresie instalacji i urządzeń elektrycznych. Biegły w pierwszej kolejności wskazał, że powódka nie przedstawiła mu licznika zdjętego u pozwanej w celu wykonania badań, jednocześnie zawiadamiając biegłego, że licznik nr (...) (a więc licznik o numerze wskazanym w protokole kontroli nr (...)) został zutylizowany. Biegły wyraził słusznym zdaniem Sądu zdziwienie, że powódka z jednej strony występuje do Sądu z roszczeniem związanym z nielegalnym poborem energii a z drugiej strony niszczy główny dowód w sprawie. Biegły wskazał również na fakt, że kontrola w dniu 8 października 2014 roku była przeprowadzona nie u tej osoby, na którą zostało wystawione upoważnienie, co jest niedopuszczalne i dyskwalifikuje wnioski kontroli.

Jednakże najistotniejsze w sprawie jest to, że w wyniku kontroli u pozwanej zdjęto i zabezpieczono licznik o numerze (...), tymczasem do badań laboratoryjnych przekazano licznik o zupełnie innym numerze- (...) i wnioski końcowe z badań dotyczą właśnie tego licznika. Nie jest to jednak licznik pozwanej. Brak więc podstaw do uznania, że w miejscu zamieszkania pozwanej miał miejsce nielegalny pobór energii elektrycznej, ponieważ licznik o numerze fabrycznym (...) nie został poddany żadnym badaniom, które potwierdziłyby ten fakt. Sąd wskazuje, że biegły mimo wszystko zanalizował przebieg badań licznika, jaki powódka przekazała do kontroli do Laboratorium (...) w T. i opisał szereg nieprawidłowości w postępowaniu powódki. Należy podkreślić, że powódka jest profesjonalistką w branży, w której świadczy usługi i uznawanie, że kontrolerzy w protokole popełnili cyt. z pisma powódki k. 174 „drobny błąd” wpisując numer licznika, przy jednoczesnym zutylizowaniu tego licznika, jest co najmniej wątpliwe i nie może w żaden sposób obciążać pozwanej. Okoliczność tę podkreślił również biegły w opinii uzupełniającej podając, że przy tak poważnym zarzucie, jakim jest nielegalny pobór energii, jeśli kontrolerzy (specjaliści w tym zakresie) nie potrafią prawidłowo odczytać i wpisać do protokołu numeru fabrycznego kontrolowanego licznika, nie powinni zajmować się kontrolą, bowiem mogli wypaczyć również podczas kontroli inne ważne aspekty. Ze stanowiskiem tym Sąd w pełni się zgadza, tym bardziej, że kontroli nie dokonywała jedna, lecz dwie osoby a następnie przekazały one zabezpieczony licznik kolejnej, trzeciej osobie, która również nie zwróciła uwagi na ewentualny rzekomy błąd, na który powołuje się powódka.

Sąd podkreśla również fakt, że powódka w żaden sposób nie odniosła się do tego, dlaczego doszło do zniszczenia licznika o numerze (...) - głównego dowodu w sprawie.

Biorąc pod uwagę wszystkie przytoczone wyżej okoliczności Sąd w oparciu o powołany wyżej przepis powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc. Na kwotę kosztów 1.817,00 zł składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej ustalone w oparciu o § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018.265).

Na podstawie art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od powódki jako strony przegrywającej spór na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.063,85 zł tytułem nieuiszczonej części kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego. Biegłemu przyznano wynagrodzenie w łącznej kwocie 2.063,85 zł, natomiast powódka na w poczet tego wynagrodzenia wpłaciła zaliczkę w kwocie 1.000,00 zł.

SSR Karolina Pawlik

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikom stron.

2. Z apelacją lub za 14 dni.

M., 31.05.2019r.

SSR Karolina Pawlik